

ETT KÄRLEKSREB

Text och musik: MARTIN KOCH

Valse d'hésitation

Adress: Vid den ga-tan, i det hu-set, där den rö-da blomman står i fön-s-tret och ler i det var-ma

lju-set. Lil-la kä - ral Jag vet nu just ing-en-ting nytt- att jag äls - kardig
 kä - ral Nu är jag visst gru-ve-ligt vis, men jag vet ju alls
 kä - ral för-låt mig! jag tänk-te ej på, att jag mås - te min

nämn-de jag visst för-ra gång-en? Un-der ti - den, som lång - samt, så lång-samt har flytt se'n i
 in - tet, om du ob-ser - ve - rat, att när mar - ken har tor - kat för läng-e - pre - cis som min
 brän-nan-de läng-tan be - tving-al Sänd mig en - dast ett ord nå-gång-gång-nej! sänd två! nej, sänd

går har här ing-en-ting hänt, fastän mången för-säk-rar, att reg - net, som fal-lit här i går, va-rit
 själ se'n i går nu för smäktar den ber, att vår Her-re må sän - da sin sil-ver-vi-ta sky meddet
 mång-a och minns, att det finns ej så ring-a små ting, att de in - te bli he - li - ga för mig, om de

ny-tigt för sä - den och mar - ken, som står i sin vår-li-ga prakt, sin be - ta-gan-de
sol - ljum - ma regn, som gör mar - ker-na ny-
en - dast be - rät - ta små sa - gor om dig - skri-ven sång om den kyss, som jag tänk-te på

makt, -kortsagt, just som här o - van jag sagt. Men det ska vi lä - ra av
gå, vå-rens flam-man-de sol till oss två. Och det ska vi min-nas och
nyss, och som här jag fram-bär med ett kryss! *Post scriptum* lär va - ra det,

allt, som vi se: om jor - den ska bä - ra småblommor, som le och mog-na med
det ska vi tro, att sol mås - te fin-nas, om blomman ska gro- i sol-lju-set
som i mittbrev jag glöm-de att sva-ra på nå - got, du skrev - jo! det, som du

fruk-ten av al - la de slag, så mås-te på sol föl-ja regn nå-gon dag. Lil-la
mog-nar den fruk-ten, som än u - ti vå - ra hjär-tan för-bi-da sin vän. Lil-la
frå-gar, för-hål-ler sig så: Jag äls-kar dig mer än jag själv kan för- stå! Med all

vördnad och hög-akt-ning och med många tu-sen kys-sar teck-nar Den vän, som här gör upp-vaktning.